

Заєць Богдан Михайлович, студент 1 курсу,
Загурський Олександр Богданович, к.ю.н. доцент,,
*доцент кафедри гуманітарних та
фундаментальних дисциплін*

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА НА ПРАВОВУ ДОПОМОГУ В УКРАЇНІ

Актуальність даної теми зумовлена тим, що у правовій демократичній державі кожен повинен вміло користуватися своїм правом на отримання юридичної допомоги. Сьогодні визнання і юридична захищеність прав і свобод людини та громадянина справедливо вважається головною ознакою правової державності. Саме за цією ознакою сучасна демократія відрізняється від своїх історичних прототипів, стає більш виваженою і гуманною.

З метою забезпечення реалізації закріплених прав і свобод людини і громадянина, Конституція України встановлює відповідні правові гарантії. Згідно з ч. 1 ст. 59 Конституції України, кожен має право на правову допомогу [1].

У Законі України “Про безоплатну правову допомогу” від 2 червня 2011 р. виокремлено основні аспекти отримання первинної та вторинної правової допомоги з боку держави, визначено осіб, які можуть її отримувати та вказано порядок надання адвокатського захисту. Згідно закону, правова допомога – надання правових послуг, спрямованих на забезпечення реалізації прав і свобод людини і громадянина, захисту цих прав і свобод, їх відновлення у разі порушення; правові послуги – надання правової інформації, консультацій і роз’яснень з правових питань; складення заяв, скарг, процесуальних та інших документів правового характеру; здійснення представництва інтересів особи в судах, інших державних органах, органах місцевого самоврядування, перед іншими особами; забезпечення захисту особи від обвинувачення; надання особі допомоги в забезпеченні доступу особи до вторинної правової допомоги та медіації [2].

Правова допомога є багатоаспектною, різною за змістом, обсягом та формами і може включати консультації, роз’яснення, складення позовів і звернень, довідок, заяв, скарг, здійснення представництва, зокрема в судах та інших державних органах, захист від обвинувачення тощо.

Аналіз чинного законодавства України дає підстави визначити таких суб’єктів надання правової допомоги: державні органи України (Міністерство юстиції України, Міністерство праці та соціальної політики України, нотаріат тощо); суб’єкти підприємницької діяльності, які надають правову допомогу клієнтам у порядку, визначеному законодавством України; адвокатура України як спеціально уповноважений недержавний правозахисний інститут, однією з функцій якого є захист особи від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах; об’єднання громадян для здійснення і захисту своїх прав і свобод .

Захист – вид адвокатської діяльності, що полягає в забезпеченні захисту прав, свобод і законних інтересів підозрюваного, обвинуваченого, підсудного, засудженого, виправданого, особи, стосовно якої передбачається застосування примусових заходів медичного чи виховного характеру або вирішується питання про їх застосування у кримінальному провадженні, особи, стосовно якої розглядається питання про видачу іноземній державі (екстрадицію), а також особи, яка притягається до адміністративної відповідальності під час розгляду справи про адміністративне правопорушення [3].

В Україні, як і в більшості держав світу, правова допомога надається з дотриманням основних принципів: демократизму (надання правової допомоги повинно

бути направлено на зміцнення справедливості в державі); гуманізму (людина може вільно вибирати суб'єктів надання правової допомоги); законності (правова допомога повинна надаватися у точній відповідності із законом); рівності перед законом (всі громадяни мають рівні права на отримання юридичної допомоги); охорони інтересів особи; конфіденційності та добросовісності.

У сучасний період розбудови правової держави, правова допомога в Україні надається на досить низькому рівні, порівняно з розвиненими країнами світу. Це пов'язано, насамперед, із нечіткістю та недостатністю норм, які б регулювали процес її надання, а також корумпованість органів судової влади.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР [Електронний ресурс]. / Офіційний web-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://www.zakon1.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96%D0%B2%D1%80->.
2. Про безоплатну правову допомогу [Електронний ресурс]. : закон України від 2 черв. 2011 р. № 3460-VI / Офіційний web-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://www.zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3460-17>. - Назва з екрану.
3. Про адвокатуру та адвокатську діяльність [Електронний ресурс]. : закон України від 5 лип. 2012 р. № 5076-VI. / Офіційний web-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://www.zakon4.rada.gov.ua/laws/show/5076-17>. - Назва з екрану.

Семків Юрій Ігорович, студент 3 курсу,
Козин Лариса Володимирівна, к.е.н.,
доцент кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту,

БОЛОНСЬКА СИСТЕМА ОСВІТИ ДЛЯ ЄВРОПИ ТА УКРАЇНИ: АКТУАЛЬНІСТЬ І ПРОБЛЕМАТИКА

Впродовж двох останніх десятиліть в ландшафті вищої освіти Європи спостерігається запровадження істотних змін, спрямованих на створення Європейського простору вищої освіти (*European Higher Education Area, EHEA*). Цей карколомний переворот був ініційований так званим Болонським процесом, підкріпленим рядом офіційних документів, декларацій і комюніке, від Сорбонської, Лісабонської (1998) і Болонської (1999) декларацій до Лондонського комюніке (2007). Україна приєдналася до так званого «Болонського процесу» в 2005 році.

Витоки Болонського процесу лежать в заяві, підписаній в 1998 р. результаті зустрічі міністрів освіти Франції, Італії, Німеччини та Великої Британії у Сорбонні, де були висловлені перші ідеї щодо створення єдиного простору вищої освіти. Втім, офіційно він розпочався в 1999 р. із підписанням представниками 29 європейських країн декларації, у якій визначалися 6 ключових цілей, а саме:

1. Запровадження чітких, зрозумілих і зіставних підходів і стандартів присвоєння кваліфікацій, вчених ступенів і звань (з метою розширення можливостей застосування);

2. Підготовка фахівців в системі двох основних освітніх циклів: базової вищої освіти (*undergraduate*) і післядипломної освіти (*graduate*). Доступ до другого циклу